Oj dolina, dolina,
malovaná dolina.

Kdo dolinu malováł,
švarné diévča miłováł.

Malováł ju Janíček,
jeho vraný koníček.

Malováł ju do koła,
jeho złatá puodkova.

204.

Z Kopřivnice.
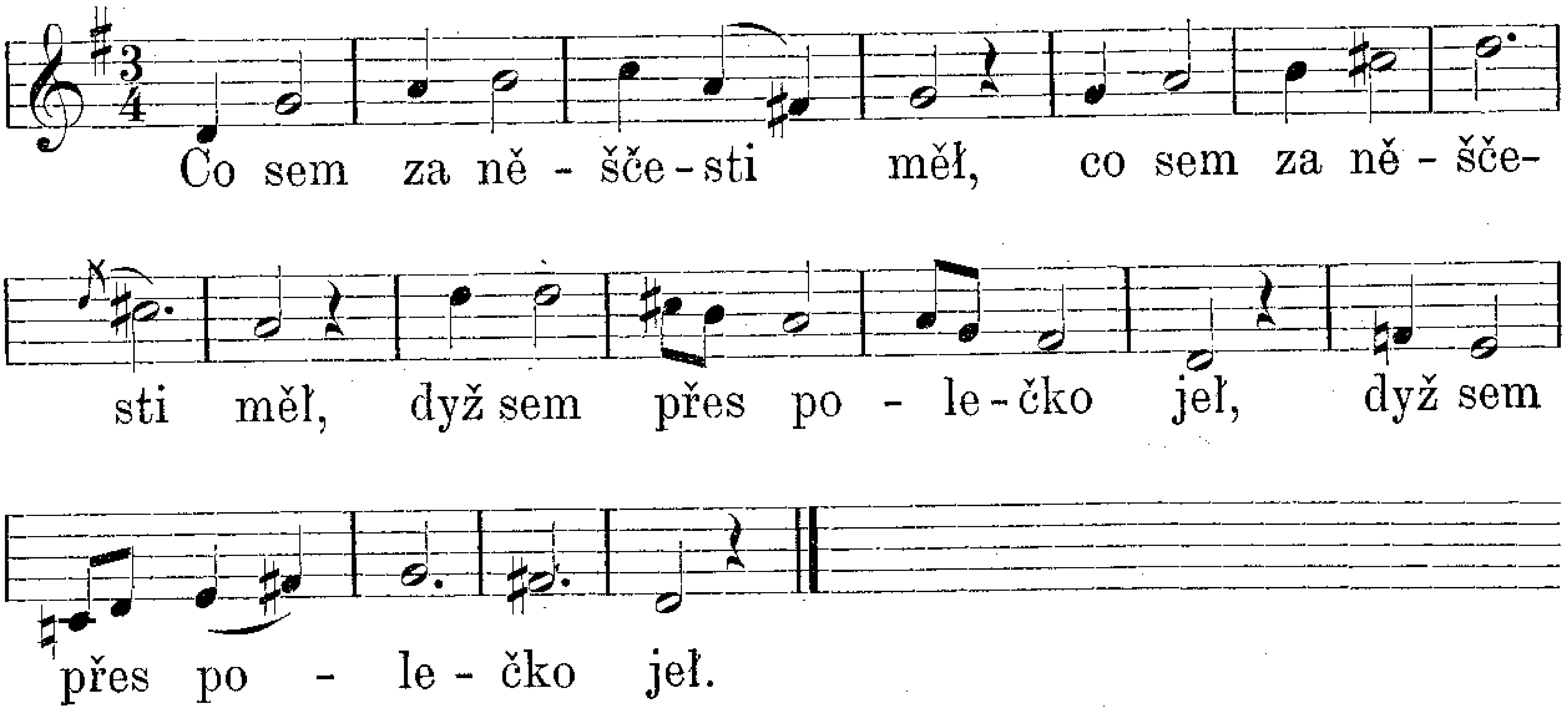
Co sem za něščesti měł,
dyž sem přes polečko jeł

Dyž sem jel přes vodičku,
złamał mi kuň nožićku.

Staň koničku, z něvole,
pojeděmy přes pole.

Jak k svej miłej přijochał,
na okenko zaklupał.

Spiš-li, miła, či čuješ,
čili koho nocuješ?

A ja něspim, ja čuju,
žadneho něnocuju.

205.
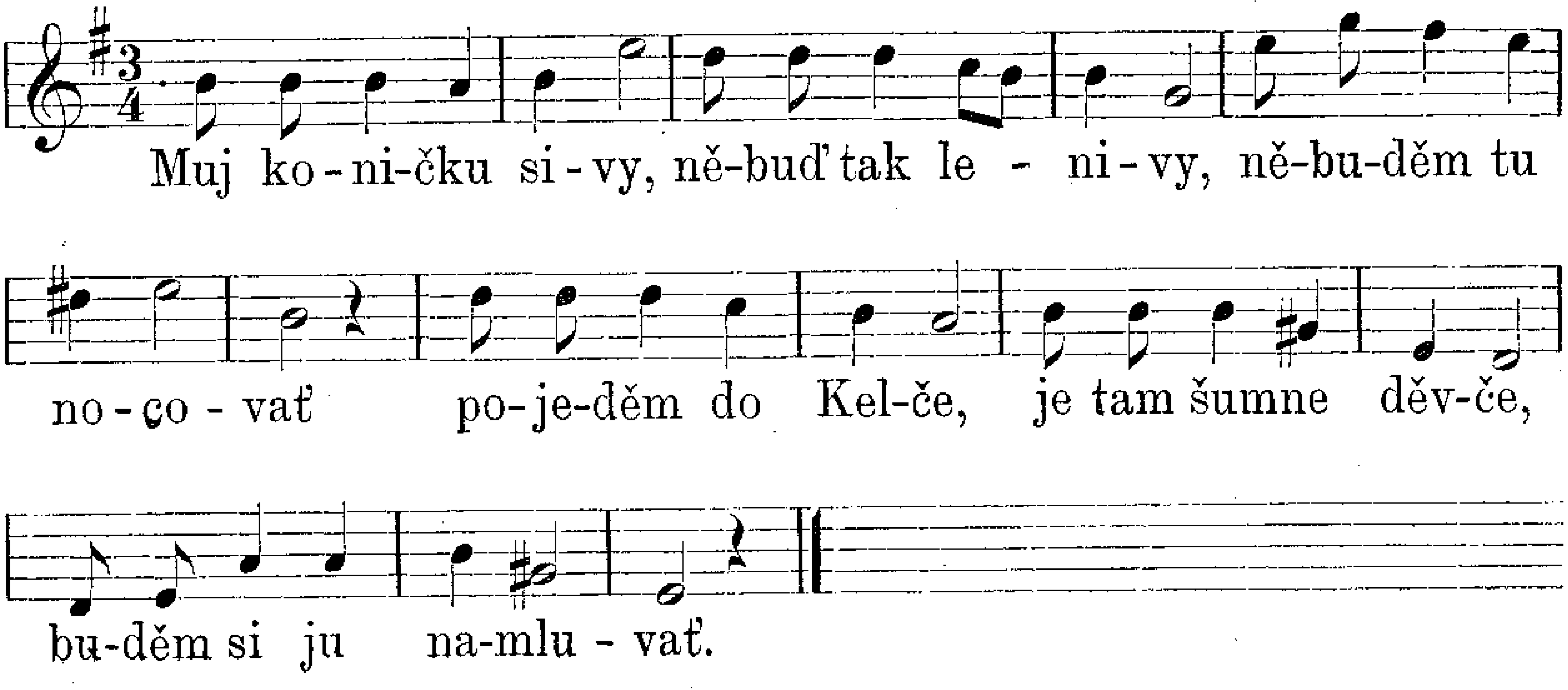
Z Kopřivnice.